

P6_TA(2009)0090

Punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate (2008/2247(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate¹,
 - având în vedere rezoluția sa din 21 februarie 2008 privind cel de-al 23-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2005)²,
 - având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2008 privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar - -al 24-lea Raport anual al Comisiei³,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind o mai bună legiferare 2005: aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității – al 13-lea raport anual⁴,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind programul pentru „O mai bună legiferare” în Uniunea Europeană⁵,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0014/2009),
- A. întrucât Parlamentul a declarat în mai multe ocazii că legislația UE are sens numai dacă este respectată de statele membre și întrucât controlul transpunerii și aplicării legislației UE de către statele membre trebuie, prin urmare, intensificat; întrucât Parlamentul a propus ca după expirarea termenului de transpunere, raportorul responsabil să informeze Parlamentul cu privire la stadiul progreselor;
- B. întrucât Directiva 2006/43/CE („directiva”) a fost adoptată de Parlamentul European și de Consiliu la 17 mai 2006, iar termenul de transpunere a directivei în statele membre a expirat la 29 iunie 2008; întrucât este necesară o analiză pentru a se verifica dacă transpunerea a fost realizată în mod corect;
- C. întrucât „graficul de realizări” publicat de Comisie, deși menționează care sunt articolele care au fost aplicate și de către cine, nu furnizează informații privind modalitățile de punere în aplicare sau respectarea standardului minim stabilit de directivă de către

¹ JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

² Texte adoptate, P6_TA(2008)0060.

³ Texte adoptate, P6_TA(2008)0494.

⁴ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 67.

⁵ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 60.

normele naționale;

- D. întrucât obiectivul directivei este, în primul rând, de a îmbunătăți calitatea auditului conturilor anuale pe întreg teritoriul UE, sporind astfel încrederea în acest tip de raportare și îmbunătățind situația piețelor financiare și, în al doilea rând, de a crea condiții de concurență echitabile pentru sectorul contabil în cadrul pieței interne;
- E. întrucât punerea în aplicare a directivei în statele membre trebuie examinată sub aspectul acestui obiectiv dublu,
1. ia act de faptul că directiva a fost adoptată drept răspuns la criza care a urmat falimentului societății Enron; subliniază faptul că actuala criză financiară pune în evidență importanța unor practici contabile și de audit de înaltă calitate; regretă faptul că numai 12 state membre au transpus directiva în întregime; îndeamnă Comisia să se asigure de transpunerea și punerea în aplicare imediată a directivei;
 2. constată cu îngrijorare faptul că transpunerea noțiunilor esențiale de „entități de interes public” (EIP)¹ și „rețea”² duce la interpretări diferite între statele membre; în acest sens, subliniază că directiva introduce diferite obligații importante pentru o întreprindere considerată a fi o EIP și pentru contabilul care o auditează; în plus, constată că directiva introduce, de asemenea, diferite obligații suplimentare pentru firmele de audit care intră sub incidența definiției „rețelei”; observă că trebuie acordată o atenție suplimentară impactului definiției „rețelei” și lipsei de claritate juridică în ceea ce privește responsabilitatea firmelor pentru acțiunile altor firme ce aparțin aceleiași rețele; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că un mozaic de definiții va genera incertitudine juridică și costuri ridicate de conformare și, în cele din urmă, va afecta astfel în mod negativ obiectivul directivei; invită Comisia, prin urmare, să întreprindă o revizuire cuprinzătoare a implementării definițiilor și a efectelor previzibile ale introducerii lor și să privilegieze claritatea priorităților de politică ale UE pe termen lung în acest domeniu și a modalității în care acestea pot fi cel mai bine îndeplinite, în cooperare cu statele membre;
 3. constată că numeroase state membre nu au pus încă în aplicare articolul 41 din directivă, în temeiul căruia statele membre trebuie să impună EIP să instituie un comitet de audit sau un organ similar; consideră că această obligație este un important mijloc de garantare a independenței auditului legal al conturilor anuale ale EIP;
 4. subliniază faptul că, în urma experiențelor recente, este necesară o interacțiune frecventă și de calitate în cadrul comitetelor de audit și între directorii independenți, consiliile de supraveghere și auditori, precum și că membrii neexecutivi ai consiliului de administrație ar trebui să acorde atenția cuvenită posibilității de a se întruni fără ca membrii executivi ai consiliului de administrație să fie prezenți;
 5. conchide că anumite state membre au pus în aplicare cerința prevăzută de directivă privind rotația auditorilor în termen de maximum 7 ani optând pentru o perioadă de rotație foarte scurtă, de numai 2 sau 3 ani; își exprimă îndoiala cu privire la capacitatea acestor scurte perioade de rotație de a consolida calitatea și continuitatea auditurilor legale ale EIP și subliniază că acestea împiedică auditorii și firmele de audit să înțeleagă pe deplin entitatea auditată;

¹ Articolul 2 punctul 13 din directivă.

² Articolul 2 punctul 7 din directivă.

6. regretă că nu toate statele membre au introdus sistemul de supraveghere publică impus de directivă; de asemenea, ia act de faptul că există diferențe considerabile între statele membre în care au fost introduse forme de supraveghere publică; subliniază că supravegherea publică în temeiul directivei trebuie organizată astfel încât conflictele de interese să fie evitate; în acest sens, se întreabă dacă autoritățile de supraveghere direct legate de guvernele naționale îndeplinesc această obligație;
7. consideră că este foarte important ca autoritățile publice de supraveghere să coopereze conform cerințelor directivei, deoarece cooperarea strânsă dintre autoritățile de supraveghere facilitează convergența între statele membre și poate împiedica sarcinile administrative suplimentare care rezultă din proceduri și cerințe naționale diferite;
8. subliniază faptul că filialele cotate la bursă sunt supuse obligației de audit legal; recomandă ca legislația națională să impună întreprinderilor-mamă care dețin astfel de filiale obligația de a încredința realizarea auditurilor legale unor auditori autorizați în conformitate cu directiva;
9. constată existența unei lipse de claritate semnificative în ceea ce privește implementarea articolului 47 din directivă, care are în vedere dosarele de audit; subliniază că, în pofida faptului că statele membre pot permite transferul dosarelor de audit sau al altor documente aflate în posesia auditorilor legali sau a firmelor de audit aprobate de aceștia către autoritățile competente ale unei țări terțe, există aspecte juridice și aspecte legate de protecția datelor ce trebuie abordate pentru a garanta faptul că informațiile primite de auditorii din UE de la societățile pe care le auditează rămân confidențiale și nu devin publice în țările terțe în care sunt înregistrate aceste societăți sau societatea-mamă;
10. solicită Comisiei să realizeze o evaluare atentă a tuturor legislațiilor naționale de transpunere a directivei, să abordeze cu fermitate chestiunile menționate la paragrafele 1-9 și să prezinte Parlamentului un raport privind această chestiune în termen de doi ani; își exprimă îndoiala cu privire la faptul că metoda armonizării minime pentru care s-a optat este într-adevăr cel mai bun mod de a îndeplini obiectivele directivei în cauză și ale altor directive privind piața internă, deoarece numeroase derogări permise de directivă vor spori fragmentarea pieței în sectorul contabil; solicită Comisiei să utilizeze concepte clare la realizarea armonizării;
11. subliniază că întârzierea nejustificată a aprobării Standardelor Internaționale de Audit (ISA) ar putea avea un efect dăunător asupra cadrului de reglementare, sporind fragmentarea, ceea ce contravine obiectivului general al directivei; solicită Comisiei, prin urmare, să evite orice întârziere inutilă a aprobării Standardelor Internaționale de Audit (ISA) și să lanseze o consultare publică largă referitoare la adoptarea lor;
12. consideră că supravegherea și verificarea atentă a punerii în aplicare corecte și în timp util a legislației UE este un mijloc esențial de a realiza o mai bună aplicare a dreptului UE și de a evita suprareglementarea, care poate apărea, de exemplu, în temeiul articolului 40 din directivă, care prevede o listă neexhaustivă de cerințe privind raportarea în condiții de transparență;
13. sprijină orientările Comisiei destinate statelor membre și cooperarea strânsă cu acestea, care vizează asigurarea în timp util a unei puneri în aplicare corecte, de exemplu, prin folosirea atelierelor de transpunere ca un forum de obținere a consensului cu privire la punerea în aplicare a anumitor dispoziții din legislația comunitară; sprijină folosirea

tabelelor de corespondență în procesul de punere în aplicare, ca un mijloc de obținere a convergenței maxime; totuși, consideră că sunt necesare eforturi suplimentare pentru a oferi orientări clare statelor membre în cadrul procesului de punere în aplicare și pentru a le impulsiona în vederea unei aplicări neechivoce a legislației comunitare;

14. subliniază cu tărie că orice măsură cvasi-legislativă care intră sub incidența directivei nu poate fi adoptată decât în conformitate cu procedura de reglementare cu control, însoțită, dacă este cazul, de o evaluare de impact;

Recomandare privind controlul calității

15. salută Recomandarea Comisiei 2008/362/CE din 6 mai 2008 privind asigurarea calității externe pentru auditorii legali și firmele de audit care auditează entități de interes public¹; împărtășește opinia consacrată conform căreia sunt importante verificările externe independente de control al calității în conformitate cu obiectivul directivei de a spori calitatea auditurilor și credibilitatea informațiilor financiare publicate; de asemenea, aprobă opinia consacrată conform căreia independența și imparțialitatea totală ale inspecțiilor și ale inspectorilor sunt primordiale;
16. îndeamnă Comisia să promoveze, în strânsă colaborare cu statele membre, structuri naționale de asigurare a calității care să garanteze asigurarea externă și independența a calității pentru firmele de contabilitate; subliniază, în acest sens, faptul că autoritatea legislativă europeană trebuie să se limiteze la dispoziții-cadru generale prevăzute în directivă și în recomandare și că elaborarea detaliată a normelor trebuie lăsată în seama sectorului respectiv;

Decizia privind înregistrarea auditorilor din țări terțe

17. ia act de Decizia 2008/627/CE a Comisiei din 29 iulie 2008 privind o perioadă de tranziție pentru activitățile de audit ale auditorilor și entităților de audit din anumite țări terțe²; solicită Comisiei să informeze Parlamentul European asupra măsurilor întreprinse cu privire la chestiunea înregistrării auditorilor din țări terțe;

Răspunderea auditorilor

18. constată faptul că divergențele dintre regimurile de răspundere din statele membre ar putea conduce la arbitrajul de reglementare și ar putea submina piața internă, dar este conștient că există diferite niveluri de expunere în funcție de dimensiunile firmelor de audit și ale societăților cu care acestea intră în contact; subliniază faptul că acțiunile în răspundere își au originea adesea în țări terțe unde astfel de litigii sunt motivate, în mare măsură, de reglementările privind onorariile condiționate; întâmpină cu reticență posibilitatea instaurării unei astfel de culturi a litigiilor în Uniunea Europeană și solicită adoptarea unei poziții mai ferme față de efectele nocive ale acestor practici orientate spre câștig;
19. ia act de Recomandarea Comisiei 2008/473/CE din 5 iunie 2008 privind limitarea răspunderii civile a auditorilor legali și a societăților de audit³, care solicită statelor

¹ JO L 120, 7.5.2008, p. 20.

² JO L 202, 31.7.2008, p. 70.

³ JO L 162, 21.6.2008, p. 39.

membre să limiteze răspunderea contabililor, cu respectarea legislațiilor lor naționale și a circumstanțelor specifice; remarcă, de asemenea, obiectivul recomandării de a întări condițiile pentru o concurență echitabilă pentru întreprinderi și firmele de contabilitate, printr-o mai mare convergență în acest domeniu între statele membre; subliniază că obiectivul de a limita răspunderea auditorilor și a firmelor de audit prevăzut în recomandarea Comisiei nu trebuie să aducă atingere principiilor legale care guvernează răspunderea civilă în unele state membre, cum ar fi principiul dreptului de compensare a victimelor; subliniază că, în contextul crizei economice și financiare actuale, recomandarea nu ar trebui să pună sub semnul întrebării calitatea auditului legal sau încrederea acordată funcționării auditorilor legali; invită Comisia să informeze Parlamentul, până în 2010 cel mai târziu, cu privire la impactul și urmările acestei recomandări, chestiunea cea mai importantă în acest sens fiind, în special, dacă și în ce măsură recomandarea conduce la o convergență sporită între statele membre, în conformitate cu obiectivele directivei; subliniază că, în cazul în care se dovedește că este nevoie de măsuri suplimentare, Comisia trebuie să efectueze un studiu de impact care să evalueze posibilele efecte ale limitării răspunderii civile a auditorilor și a firmelor de audit asupra calității auditurilor, a securității financiare și concentrării pe piața auditului;

Consultări privind regimul proprietății

20. salută consultările inițiate de Comisie cu privire la drepturile de proprietate în firmele de contabilitate și așteaptă cu interes reacțiile părților interesate;

o

o o

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.